

4. Ryczałt jest pobierany i odprowadzany do PKO (SOP) przez jednostkę dokonującą sprzedaży lub świadczącą usługi.

5. W razie całkowitej spłaty kredytu w okresie, do którego ma zastosowanie stawka ryczałtu niższa od stawki, według której ryczałt pobrano, PKO (SOP) udziela kredytobiorcy bonifikaty w wysokości różnicy między ryczałtem pobranym a ryczałtem wynikającym ze skrócenia okresu spłaty.

6. Od kredytu postawionego w stan natychmiastowej wymagalności PKO (SOP) pobiera dodatkowe odsetki za zwłokę w wysokości 4% w stosunku rocznym za czas do upływu umownego okresu spłaty całości kredytu. Po upływie tego okresu PKO (SOP) pobiera od nie spłaconej części kredytu odsetki za zwłokę w wysokości 12% w stosunku rocznym.

§ 5. Minister Finansów może zmieniać określone w § 4 ust. 1 stawki ryczałtu od kwoty kredytu ratalnego, przedłużać okresy spłaty tego kredytu oraz ustalać zasady konwersji nie spłaconego kredytu z kredytem zaciągniętym poprzednio przez tę samą osobę.

§ 6. Traci moc uchwała nr 286 Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 17 września 1968 r. w sprawie sprzedaży dla ludności na warunkach kredytu ratalnego niektórych artykułów przemysłowych przez jednostki gospodarki społecznej, zmieniona uchwałą nr 197 Rady Ministrów z dnia 23 października 1969 r.

§ 7. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 października 1973 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. M. Jagielski

226

UCHWAŁA Nr 210 RADY MINISTRÓW

z dnia 24 sierpnia 1973 r.

w sprawie głównych księgowych i dyplomowanych biegłych księgowych oraz badania i zatwierdzania rocznych sprawozdań finansowych państwowych jednostek organizacyjnych.

W celu pogłębienia dyscypliny gospodarczej i finansowej oraz usprawnienia systemu informacji ekonomicznej i rachunkowości w państwowych jednostkach organizacyjnych na podstawie art. 9 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. z 1960 r. Nr 18, poz. 111) oraz art. 83 ust. 2 ustawy z dnia 25 listopada 1970 r. — Prawo budżetowe (Dz. U. Nr 29, poz. 244) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

Rozdział 1

Główni księgowi.

§ 1. Przepisy uchwały normują zasady działania głównych księgowych następujących państwowych jednostek organizacyjnych, zwanych dalej „jednostkami”:

- 1) przedsiębiorstw oraz zakładów i innych samodzielnie bilansujących jednostek, działających według zasad rozrachunku gospodarczego;
- 2) zjednoczeń (jednostek równorzędnych);
- 3) jednostek zorganizowanych w formie spółek handlowych, w których Skarb Państwa lub przedsiębiorstwa państwowe mają udziały wynoszące ponad 50% kapitału zakładowego, oraz samodzielnie bilansujących oddziałów tych jednostek;
- 4) samodzielnie bilansujących jednostek i zakładów budżetowych.

§ 2. W Ministerstwie Finansów działa główny księgowy budżetu państwa, w ministerstwach (urzędach centralnych) działają główni księgowi budżetów resortów, a w organach finansowych prezydentów rad narodowych i urzędach gmin (miast i gmin) działają główni księgowi budżetów terenowych.

§ 3. 1. W jednostkach wymienionych w § 1 pkt 1—3 główny księgowy podlega bezpośrednio kierownikowi jednostki. Stanowisko głównego księgowego jest pod względem hierarchii służbowej i uposażenia równorzędne ze stanowiskiem zastępcy kierownika jednostki.

2. Zasady, o których mowa w ust. 1, mogą być zastosowane również w niektórych jednostkach i zakładach budżetowych, których rodzaje określa właściwi ministrowie w porozumieniu z Ministrem Finansów.

3. Jeżeli przepisy szczególne nie stanowią inaczej, główny księgowy jest powoływany i odwoływany przez kierownika jednostki nadrzędnej na wniosek kierownika jednostki. Kandydatura głównego księgowego powinna być zaopiniowana przez głównego księgowego jednostki nadrzędnej.

4. Właściwi ministrowie (kierownicy urzędów centralnych) ustalać rodzaje podległych im i nadzorowanych przez nich jednostek, w których — ze względu na ich znaczenie dla gospodarki narodowej, rodzaj działalności oraz szczebel zarządzania — stanowiska głównych księgowych, zwalniane po dniu wejścia w życie niniejszej uchwały, mogą być obsadzone wyłącznie pracownikami mającymi wyższe wykształcenie ekonomiczne lub prawnicze i tytuł dyplomowanego biegłego księgowego (§ 8).

5. Objęcie funkcji przez głównego księgowego następuje protokolarnie w obecności głównego księgowego jednostki nadrzędnej lub osoby przez niego upoważnionej, po zapoznaniu się ze stanem wykonania obowiązków ustępującego głównego księgowego.

§ 4. 1. Do obowiązków głównego księgowego należy:

- 1) zorganizowanie i doskonalenie systemu wewnętrznej informacji ekonomicznej jednostki, dostarczającego danych niezbędnych do planowania działalności oraz podejmowania prawidłowych decyzji gospodarczych, jak również do należytej kontroli i oceny wykonywania zadań gospodarczych;

- 2) zapewnienie prawidłowości, terminowości i zgodności sprawozdań liczbowych składanych na zewnątrz przez jednostkę;
 - 3) kierowanie rachunkowością jednostki, polegające zwłaszcza na:
 - a) zorganizowaniu sporządzania, przyjmowania, obiegu i kontroli dokumentów w sposób zapewniający właściwy przebieg operacji gospodarczych, sprawne przeprowadzanie kontroli wewnętrznej oraz prawidłowe prowadzenie rachunkowości jednostki,
 - b) zorganizowaniu i doskonaleniu księgowości, kalkulacji wynikowej i sprawozdawczości finansowej jednostki w celu zapewnienia ich rzetelności i prawidłowości, z zastosowaniem racjonalnej organizacji pracy i techniki przetwarzania danych,
 - c) bieżącym i prawidłowym prowadzeniu księgowości oraz sporządzaniu kalkulacji wynikowej i sprawozdawczości finansowej w sposób umożliwiający:
 - terminowe i rzetelne przekazywanie informacji ekonomicznych o działalności jednostki,
 - skuteczną ochronę mienia społecznego i terminowe rozliczanie osób odpowiedzialnych majątkowo za to mienie,
 - prawidłowe i terminowe dochodzenie roszczeń oraz terminowe ściąganie prawomocnie zasądzonych należności,
 - sprawną kontrolę realizacji wyznaczonych jednostce zadań,
 - prawidłowe i terminowe dokonywanie rozliczeń finansowych jednostki,
 - d) należyтым przechowywaniu i zabezpieczaniu dokumentów księgowych, ksąg rachunkowych oraz sprawozdań finansowych,
 - e) nadzorowaniu całokształtu prac z zakresu rachunkowości, wykonywanych przez inne komórki organizacyjne jednostki;
 - 4) opracowywanie analiz gospodarki finansowej jednostki oraz wniosków wynikających z tych analiz;
 - 5) dokonywanie w ramach kontroli gospodarczej czynności związanych ze sprawowaniem kontroli wewnętrznej, w szczególności zaś:
 - a) wstępnej kontroli operacji gospodarczych wiążących się z:
 - wydawaniem środków pieniężnych,
 - obrotami pieniężnymi na rachunkach bankowych i zaciąganiem kredytów bankowych,
 - przyjmowaniem, wydawaniem, zakupem lub wytworzeniem środków trwałych oraz
 - innymi operacjami, określonymi w odrębnych przepisach,
 - b) następnej kontroli operacji gospodarczych stanowiących przedmiot księgowania,
 - c) wstępnej, bieżącej i następnej kontroli funkcjonalnej, sprawowanej w związku z kierowaniem pracami komórki księgowości i innych ewentualnie podporządkowanych głównemu księgowemu komórek organizacyjnych;
 - 6) kierowanie pracą podległych pracowników, ich instruowanie i szkolenie.
2. Poza obowiązkami określonymi w ust. 1 należy również do obowiązków:

- 1) głównych księgowych jednostek nadrzędnych:
 - a) sprawowanie kontroli nad należyтым wykonywaniem przez głównych księgowych jednostek podległych obowiązków określonych w ust. 1, w tym również instruowanie ich w zakresie tworzenia systemu wewnętrznej informacji ekonomicznej i organizacji rachunkowości,
 - b) organizowanie badania i zatwierdzania sprawozdań finansowych jednostek podległych,
 - c) opracowywanie zbiorczych sprawozdań finansowych i ich analiz;
- 2) głównych księgowych budżetów (§ 2):
 - a) sprawowanie kontroli nad głównymi księgowymi jednostek i zakładów budżetowych w zakresie wykonywania obowiązków określonych w ust. 1 oraz instruowanie ich w zakresie organizacji rachunkowości,
 - b) wstępna kontrola legalności dokumentów dotyczących wykonywania budżetu oraz jego zmian,
 - c) opracowywanie zbiorczych sprawozdań finansowych i ich analiz.

§ 5. 1. W uzasadnionych wypadkach kierownik jednostki może rozszerzyć zakres działania głównego księgowego również na inne zadania poza wymienionymi w § 4, w szczególności zaś może mu powierzyć:

- 1) kierowanie gospodarką finansową jednostki;
- 2) pełnienie funkcji głównego ekonomisty, jeżeli ma on wymagane kwalifikacje fachowe;
- 3) kierowanie organizacyjnie wyodrębnionym ośrodkiem przetwarzania danych;
- 4) kierowanie komórką zakładowej rewizji gospodarczej, a w jednostkach nadrzędnych — komórką rewizji gospodarczej.

2. Rozszerzenie zakresu działania głównego księgowego nie może spowodować ograniczenia możliwości wykonywania jego obowiązków określonych w § 4.

3. Głównemu księgowemu nie mogą być powierzone czynności polegające na wykonywaniu dyspozycji środkami majątkowymi jednostki, zwłaszcza funkcje kasjera i magazyniera.

§ 6. 1. Wyrazem dokonania przez głównego księgowego kontroli wewnętrznej określonej operacji gospodarczej (§ 4 ust. 1 pkt 5) jest zamieszczenie podpisu na dokumentach dotyczących tej operacji. Podpis ten oznacza, że główny księgowy:

- 1) sprawdził, iż operacja została uznana przez właściwych rzeczowo pracowników jednostki za prawidłową pod względem merytorycznym;
- 2) nie zgłasza zastrzeżeń co do legalności operacji;
- 3) stwierdził formalno-rachunkową prawidłowość dokumentu dotyczącego tej operacji.

2. Odmowa podpisania przez głównego księgowego dokumentu poddanego przezeń kontroli wstępnej lub kontroli bieżącej wstrzymuje realizację operacji gospodarczej, której dokument ten dotyczy. Jednocześnie główny księgowy powinien zawiadomić pisemnie kierownika jednostki o odmowie podpisania dokumentu oraz odmowę tę uмотywować. Jeżeli po zapoznaniu się z treścią tego zawiadomienia kierownik jednostki wyda w formie pisemnej polecenie realizacji zakwestionowanej operacji gospodarczej, główny księgowy obowiązany jest dokument podpisać,

z wyjątkiem wypadku, gdy wykonanie dyspozycji zawartej w dokumencie stanowiłoby oczywiste przestępstwo.

3. Odmowa podpisania przez głównego księgowego dokumentu poddanego kontroli następnej powoduje księgowanie kwoty zakwestionowanej operacji gospodarczej, której dokument dotyczy, jako kwoty do dalszego rozliczenia. Jednocześnie główny księgowy powinien zawiadomić pisemnie kierownika jednostki o odmowie podpisania dokumentu, odmowę tę umotywować oraz przedstawić wniosek co do sposobu rozliczenia kwestionowanej operacji gospodarczej. Jeżeli po zapoznaniu się z treścią tego zawiadomienia kierownik jednostki wyda w formie pisemnej polecenie rozliczenia operacji w sposób zakwestionowany przez głównego księgowego, główny księgowy obowiązany jest dokument podpisać i przekazać go do zaksięgowania stosownie do polecenia wydanego przez kierownika jednostki, z wyjątkiem wypadku, gdy wykonanie dyspozycji zawartej w dokumencie stanowiłoby oczywiste przestępstwo.

4. Główny księgowy może upoważnić podległych mu pracowników do przeprowadzania w określonym zakresie kontroli wewnętrznej, jak również do podpisywania dokumentów nie wymagających zgłoszenia odmowy podpisu w trybie ustalonym w ust. 2 i 3. W razie stwierdzenia, że zachodzą podstawy do zgłoszenia odmowy podpisu, pracownik powinien niezwłocznie przedstawić sprawę głównemu księgowemu.

§ 7. 1. Dla realizacji zadań wyznaczonych głównemu księgowemu główny księgowy może żądać od innych służb:

- 1) udzielenia mu w formie ustnej lub pisemnej niezbędnych informacji i wyjaśnień, jak również udostępnienia mu do wglądu dokumentów i wyliczeń, będących źródłem tych informacji i wyjaśnień;
- 2) usunięcia w wyznaczonym terminie nieprawidłowości dotyczących zwłaszcza:
 - a) systemu wewnętrznej informacji ekonomicznej,
 - b) sprawozdawczości przedstawianej na zewnątrz,
 - c) przyjmowania, wystawiania i obiegu dokumentów.

2. Główny księgowy może w uzasadnionych wypadkach zażądać przeprowadzenia w niezbędnym zakresie rewizji gospodarczej lub zakładowej rewizji gospodarczej działalności jednostki.

Rozdział 2

Dyplomowani biegli księgowi.

§ 8. 1. Tytuł zawodowy „dyplomowany biegły księgowy” może otrzymać osoba, która:

- 1) wykaze się następującymi kwalifikacjami:
 - a) wyższym wykształceniem ekonomicznym lub prawniczym i co najmniej 3-letnią praktyką w zakresie rachunkowości w jednostkach gospodarki społecznej, w tym co najmniej 1 rok na stanowisku głównego księgowego, rewidenta lub na innym kierowniczym lub samodzielnym stanowisku w służbie finansowo-księgowej, bądź na stanowisku pracownika nauki w dziedzinie rachunkowości lub nauczyciela rachunkowości w szkole średniej albo

- b) wykształceniem średnim lub uznanym za równorzędne i co najmniej 8-letnią praktyką w zakresie rachunkowości w jednostkach gospodarki społecznej, w tym co najmniej 3 lata na stanowisku głównego księgowego, rewidenta lub na innym kierowniczym lub samodzielnym stanowisku w służbie finansowo-księgowej;

- 2) ma nienaganną opinię moralną i zawodową;
- 3) zdała egzamin państwowy na biegłego księgowego;
- 4) złożyła odpowiednie przyrzeczenie.

2. Tytuł dyplomowanego biegłego księgowego nadaje Minister Finansów na wniosek Państwowej Komisji Egzaminacyjnej dla Biegłych Księgowych.

3. Minister Finansów może zwolnić od obowiązku zdawania egzaminu państwowego osobę, która ma wyższe wykształcenie ekonomiczne lub prawnicze, a ponadto wykazuje się długoletnim stażem pracy na odpowiedzialnych stanowiskach i udokumentowanym poważnym dorobkiem dla postępu rachunkowości bądź poważnymi osiągnięciami naukowymi z zakresu rachunkowości.

§ 9. 1. Ministerstwo Finansów prowadzi państwową listę biegłych księgowych. Dane osobowe dotyczące biegłych wpisywanych na tę listę, jak również informacje dotyczące skreślania biegłych z listy oraz zawieszania uprawnień do wykonywania czynności biegłego ogłaszane są w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Finansów.

2. Zawieszenie uprawnień lub skreślenie biegłego z listy następuje w drodze decyzji Ministra Finansów, w razie gdy biegły nie daje rękojmi należytego wykonywania swych obowiązków. Zawieszenie uprawnień lub skreślenie z listy następuje po uprzednim wysłuchaniu zainteresowanego oraz po zasięgnięciu opinii Stowarzyszenia Księgowych w Polsce.

§ 10. Biegli wpisani na listę powołani są do przeprowadzania, na zlecenie uprawnionych do tego organów, badania i oceny sprawozdań finansowych jednostek oraz weryfikacji osiągniętych przez te jednostki wyników finansowych i ich rozliczania, jak również do dokonywania ekspertyz z zakresu rachunkowości oraz sporządzania analiz ekonomicznych.

§ 11. 1. W celu przeprowadzenia badania rocznych sprawozdań finansowych państwowych jednostek organizacyjnych biegłym przysługuje zwolnienie od pracy w wymiarze do 18 dni roboczych w roku, jeżeli zaś mają co najmniej dwie specjalności, w tym specjalność „rolnictwo” — w wymiarze do 27 dni roboczych w roku, pod warunkiem wykorzystania co najmniej 10 dni roboczych na badanie rocznych sprawozdań finansowych państwowych gospodarstw rolnych. Biegli zachowują na czas zwolnienia od pracy prawo do wynagrodzenia w zakładzie pracy.

2. Biegli przeprowadzają badanie sprawozdań finansowych jednostek na podstawie umowy zawartej z ich jednostką nadrzędną, za wynagrodzeniem, którego wysokość ustala jednostka nadrzędna stosownie do określonej w umowie liczby normowanych godzin badania. Ponadto biegłym przysługuje zwrot kosztów przejazdu i noclegów oraz diety według zasad dotyczących zwrotu kosztów podróży służbowych.

3. Koszty związane z badaniem przez biegłych sprawozdań finansowych (wynagrodzenie biegłych, koszty ich przejazdu i noclegów oraz diety) ponoszą jednostki, których sprawozdania finansowe są badane.

§ 12. Zaleca się Stowarzyszeniu Księgowych w Polsce zorganizowanie i prowadzenie szkolenia osób ubiegających się o tytuł biegłego.

§ 13. Minister Finansów:

- 1) powołuje Państwową Komisję Egzaminacyjną dla Biegłych Księgowych, określa program i tryb przeprowadzania egzaminów państwowych, ustala zasady wynagradzania za przeprowadzanie egzaminów i wysokość opłat egzaminacyjnych oraz treść przyrzeczenia, o którym mowa w § 8 ust. 1 pkt 4;
- 2) określa szczegółowo uprawnienia i obowiązki biegłych;
- 3) ustala w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych stawki wynagrodzenia biegłych za jedną normowaną godzinę badania sprawozdań finansowych oraz za inne prace określone w § 10.

Rozdział 3

Badanie i zatwierdzanie rocznych sprawozdań finansowych.

§ 14. 1. Roczne sprawozdania finansowe:

- 1) przedsiębiorstw państwowych;
- 2) określonych przez zainteresowanych ministrów (kierowników urzędów centralnych) i przewodniczących prezydiów wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw):
 - a) państwowych jednostek organizacyjnych nie będących przedsiębiorstwami, działających według zasad pełnego rozrachunku gospodarczego,
 - b) zakładów budżetowych

podlegają zatwierdzeniu po ich zbadaniu i uznaniu za prawidłowe.

2. W toku badania rocznego sprawozdania finansowego należy:

- 1) ustalić prawidłowość sprawozdania i dokonać weryfikacji osiągniętego wyniku finansowego oraz jego podziału;
- 2) w razie wykrycia nieprawidłowości sformułować wniosek dotyczące zmian w sprawozdaniu finansowym oraz ustalenia prawidłowego wyniku działalności i jego podziału;
- 3) ustalić i sformułować zalecenia lub wnioski dotyczące usprawnienia gospodarki, organizacji zarządzania i rachunkowości jednostki.

3. W toku zatwierdzania rocznego sprawozdania finansowego należy:

- 1) doprowadzić to sprawozdanie do stanu prawidłowego, stwarzając tym samym należyłą podstawę do oceny działalności jednostki;
- 2) dokonać prawidłowego rozliczenia osiągniętych wyników działalności, zapewniając tym samym należyte funkcjonowanie systemu ekonomiczno-finansowego;
- 3) dokonać oceny prawidłowości i sprawności działania jednostki, zwłaszcza zaś:
 - a) ustalić zasługujące na upowszechnienie osiągnięcia w zakresie postępu techniczno-ekonomicznego i organizacyjnego,

b) ustalić nieprawidłowości w gospodarowaniu, organizacji i metodach zarządzania, jak również nie wykorzystane rezerwy gospodarcze;

- 4) wskazać sposoby upowszechniania osiągnięć oraz usunięcia nieprawidłowości w gospodarce jednostki.

§ 15. 1. Badanie rocznych sprawozdań finansowych jednostek, o których mowa w § 14 ust. 1, zwanych dalej „jednostkami badanymi”, przeprowadzają w siedzibie jednostki badanej, w okresie nie dłuższym niż 30 dni kalendarzowych:

- 1) biegli wpisani na państwową listę biegłych księgowych lub
- 2) pracownicy delegowani służbowo do tej pracy przez jednostkę lub organ sprawujący bezpośredni nadzór nad jednostką badaną, przy czym w tym trybie mogą również badać sprawozdania pracownicy będący biegłymi; badanie sprawozdania przez tych pracowników zwane jest dalej „badaniem w trybie nadzoru”.

2. Kierownik jednostki nadrzędnej powierza biegłemu (biegłym) przeprowadzenie badania przez zawarcie z nim umowy (§ 11 ust. 2).

3. Pracownikowi badającemu sprawozdanie w trybie nadzoru przysługuje zryczałtowane wynagrodzenie w wysokości 30% wynagrodzenia, które przysługiwałoby biegłemu.

4. Z badania sporządza się:

- 1) orzeczenie, jeśli badanie przeprowadzają biegli;
- 2) protokół, jeśli badanie przeprowadzane jest w trybie nadzoru,

ujmujące rezultaty badania i wynikające z niego wnioski oraz wskazujące sposób i termin, w jakim wnioski te powinny być zrealizowane. Do orzeczenia (protokołu) należy dołączyć sprawozdanie z badania, informujące o przedmiocie, zakresie oraz zastosowanych metodach badania.

§ 16. 1. Kierownik jednostki nadrzędnej powołuje komisję weryfikacyjną, której zadaniem jest opracowanie:

- 1) wniosku w sprawie zatwierdzenia rocznego sprawozdania finansowego badanej jednostki;
- 2) wniosku w sprawie zatwierdzenia rozliczenia wyniku działalności badanej jednostki;
- 3) projektu zarządzenia jednostki nadrzędnej, mającego na celu upowszechnienie osiągnięć badanej jednostki lub poprawę gospodarki, organizacji i sposobu zarządzania, jak również ustalającego sankcje wobec osób, których niewłaściwe działanie lub zaniedbania spowodowały wykryte w toku badania nieprawidłowości w gospodarce, prowadzeniu rachunkowości i sporządzaniu sprawozdań finansowych badanej jednostki.

2. W skład komisji weryfikacyjnej wchodzi pracownicy jednostki nadrzędnej, spośród których wyznacza się przewodniczącego komisji weryfikacyjnej, oraz biegli lub pracownicy jednostki nadrzędnej, którzy przeprowadzali badanie; przewodniczącym komisji nie może być pracownik, który przeprowadzał badanie w trybie nadzoru.

3. W pracach komisji weryfikacyjnej mogą również brać udział:

- 1) przedstawiciele:
 - a) organu finansowego,
 - b) oddziału banku finansującego działalność badanej jednostki,

według zasad ustalonych przez Ministra Finansów; kierownik jednostki nadrzędnej obowiązany jest zawiadomić te organy o terminach posiedzeń komisji weryfikacyjnej;

- 2) przedstawiciele jednostki badanej.

§ 17. Główny księgowy jednostki nadrzędnej obowiązany jest spowodować usunięcie stwierdzonych w orzeczeniu (protokole) nieprawidłowości w rocznym sprawozdaniu finansowym przed rozpatrzeniem orzeczenia (protokołu) przez komisję weryfikacyjną, a w razie rozbieżności stanowisk — po ich rozstrzygnięciu.

§ 18. Rozbieżności stanowisk dotyczące ustaleń orzeczenia lub protokołu, zasadności wniosków komisji weryfikacyjnej oraz zatwierdzenia rocznego sprawozdania finansowego:

- 1) między biegłymi lub pracownikami badającymi sprawozdanie w trybie nadzoru a badaną jednostką — rozstrzyga jednostka nadrzędna;
- 2) między badaną jednostką lub biegłym a jednostką nadrzędną — rozstrzyga:
 - a) w odniesieniu do jednostek rozliczających się z budżetem centralnym (budżetu centralnego) — właściwy minister (kierownik urzędu centralnego),
 - b) w odniesieniu do jednostek rozliczających się z budżetami terenowymi (budżetu terenowego) — przewodniczący prezydium właściwej rady narodowej na wniosek kierownika wydziału finansowego;
- 3) między jednostką nadrzędną a organem finansowym lub bankiem — rozstrzyga właściwy minister (kierownik urzędu centralnego) w porozumieniu z Ministrem Finansów.

§ 19. Roczne sprawozdanie finansowe badanej jednostki zatwierdza oraz zarządzenie, o którym mowa w § 16 ust. 1 pkt 3, wydaje kierownik jednostki nadrzędnej na podstawie wniosku komisji weryfikacyjnej, stwierdzającego prawidłowość sprawozdania i rozliczenia wyniku.

§ 20. Zatwierdzone roczne sprawozdanie finansowe i zarządzenie kierownika jednostki nadrzędnej są rozpatrywane przez konferencję samorządu robotniczego, a w przedsiębiorstwach, w których nie działa samorząd robotniczy, na zebraniu aktywu kierowniczego przedsiębiorstwa z udziałem przedstawicieli organizacji partyjnej i rady zakładowej.

§ 21. 1. Minister Finansów określa szczegółowo tryb badania i zatwierdzania rocznych sprawozdań finansowych.

2. Właściwi ministrowie (kierownicy urzędów centralnych):

- 1) mogą zezwolić na badanie rocznych sprawozdań finansowych podległych im lub nadzorowanych przez nich jednostek w trybie nadzoru, poza siedzibą jednostki badanej;
- 2) ustalają graniczne lub średnie normy czasu badania przez biegłych rocznych sprawozdań finansowych.

3. Właściwi ministrowie (kierownicy urzędów centralnych) mogą uprawnienia, o których mowa w ust. 2, przysługujące im w odniesieniu do nadzorowanych przez nich jednostek rozliczających się z budżetami terenowymi, przekazać przewodniczącym prezydiów wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw).

Rozdział 4

Przepisy końcowe.

§ 22. Zaleca się zarządom centralnych związków spółdzielni oraz zarządom głównym stowarzyszeń prowadzących działalność gospodarczą ustalenie w porozumieniu z Ministrem Finansów, w jakim zakresie przepisy uchwały będą odpowiednio stosowane w organizacjach spółdzielczych oraz w zakładach tych stowarzyszeń.

§ 23. Właściwi ministrowie (kierownicy urzędów centralnych) mogą w porozumieniu z Ministrem Finansów rozciągnąć przepisy uchwały na państwowe jednostki organizacyjne nie wymienione w § 1 i 14, a także odpowiednio dostosować te przepisy do specyfiki i struktury organizacyjnej niektórych jednostek.

§ 24. Tracą moc:

- 1) uchwała nr 187 Rady Ministrów z dnia 12 maja 1959 r. w sprawie rewizji finansowo-księgowej państwowych jednostek organizacyjnych (Monitor Polski z 1959 r. Nr 58, poz. 278, z 1961 r. Nr 87, poz. 370, z 1962 r. Nr 61, poz. 290, z 1967 r. Nr 66, poz. 319 i z 1971 r. Nr 48, poz. 309),
- 2) uchwała nr 56 Rady Ministrów z dnia 29 stycznia 1963 r. w sprawie badania sprawozdań finansowych przedsiębiorstw państwowych (Monitor Polski Nr 13, poz. 70).

§ 25. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 października 1973 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. M. Jagielski

ZARZĄDZENIE MINISTRA NAUKI, SZKOLNICTWA WYŻSZEGO I TECHNIKI

z dnia 20 lipca 1973 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie wykazu jednostek organizacyjnych uprawnionych do nadawania stopni naukowych.

Na podstawie art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 31 marca 1965 r. o stopniach naukowych i tytułach naukowych (Dz. U. z 1973 r. Nr 32, poz. 192) zarządza się, co następuje:

§ 1. W wykazie jednostek organizacyjnych uprawnionych do nadawania stopnia naukowego doktora, stanowiącym załącznik nr 1 do zarządzenia Przewodniczącego Komii-